

lægger nogen væsentlig Vægt herpaa, deels fordi det kun udgjør Ubetydeligt i Forhold til den hele Sum; deels fordi jeg i alt Fald troer, at man paa Grund af det ret gunstige Nar, vi have havt, kan regne, at der vil indkomme saa meget mere gjennem Soldintraderne. Saaledes troer jeg, at der alligevel under alle Omstændigheder vil blive tilveiebragt nogenlunde Eigevægt; men den høitærede Minister sagde tillige, at han ingenlunde fandt dette tilfredsstillende. Han meente, at man under fredelige Forhold egentlig burde have et virkeligt Overskud, og heri kan man jo ikke Andet end give ham Ret. Der er maaffee saa meget større Grund hertil, som man dog ikke ganske kan see bort fra, at vi i de senere Nar have overtaget nogle nye Forpligtelser, som vi tidligere ikke have kjendt Noget til. Jeg sigter herved til Loven om Overformynderiet. Hvis man i sin Tid havde, hvad jeg dengang fandt rigtigt, givet hvert Amt sit selvstændige Overformynderi og ladet hvert Amt indstaae for vedkommende Overformynderies Capital, saa vilde Staten have undgaaet den Garanti, som den nu har maattet give. Under almindelige Forhold har denne Garanti vistnok ingen Betydning; men under vanffelige Forhold kan man dog ikke ganske see bort derfra. Staten har jo ogsaa paataget sig en forøget Garanti for det sjællandske Jernbaneselskab, idet Jernbaneanlægget nu er udvidet mod Syd, og saaledes er denne Garanti nu meget større end tidligere. Under almindelige Forhold lægger jeg ikke videre Vægt paa disse Forpligtelser, men under overordentlige Forhold maa det dog tillægges nogen Betydning. Naar der skulde tilveiebringes en bedre Eigevægt, vilde maaffee Mange være tilbøielige til at finde, at Udgifterne til vort Forsvarsvæsen burde nedsættes. Dert kan jeg imidlertid ikke være enig. Jeg troer, at ingen Deconomi er slettere end den at spare paa Forsvarsvæsenet i Fredstid. Det viser sig, naar en Krig udbryder, at være høist uheldigt, naar der er ført en for stor Deconomi; Begivenhederne saavel i vort eget Land som i andre Lande vise tilstrækkeligt Rigtigheden deraf. Jeg skal derfor være villig til at give min Stemme til de til Forsvarsvæsenet foreslaede Udgifter, og jeg skal meget ønske, at der maa

blive bevilget de nødvendige Midler, for at Forsvarsvæsenet saavel tillands som tilhøes kan blive saa godt som muligt. Siden jeg taler om Forsvarsvæsenet, maa det være mig tilladt at bringe et Punkt under Dmtale, som tidligere har været under Dmtale her i Thinget, og det er med Hensyn til Udskrivningsvæsenet. Dette henligger nu under Justitsministeriet, men jeg har hørt udtale fra flere competente Sider, at det vilde være hensigtsmæssigt at henlægge det under Krigsministeriet, hvilket ogsaa synes naturligt. Naar der, som den høitærede Finantsminister har sagt, er tilveiebragt i Lovforslaget en omtrentlig Eigevægt, saa kan jeg dog ikke ganske see bort fra, at vi efter Forslaget ville anvende omtrent $1\frac{1}{2}$ Million til Jernbaner og til den projecterede Havn ved Esbjerg. Den høitærede Minister meente, at dette Activ ikke havde nogen Betydning for Statskassen, idet det havde vist sig hidtil, at Nettoudbyttet af Banernes Drift har været ringe, og at man maatte antage, at det vil blive endnu ringere, da de Banestrækninger, som senere skulle anlægges, ville blive ufordeelagtigere end de tidligere. I saa Henseende giver Beretningen fra Statsrevisorerne taar en meget interessant Oplysning. Statsrevisionen har henvendt sig til Finantsministeriet for at faae at vide, hvor stor Udgiften har været til de Banestrækninger, som i Finantsaaret 1868—69 vare i Drift, og det er opgivet, at Statskassens Udgift dertil har været 19,137,000 Rd., som omtrent er 347,000 Rd. for hver Mill. Herefter har Overskudet for Finantsaaret 1867—68 været $\frac{2}{3}$ Procent og for Finantsaaret 1868—69 $\frac{1}{4}$ Procent. Overskudet er altsaa blevet noget bedre, men i Virkeligheden er det jo et temmelig uheldigt Resultat, og hertil kommer, at, naar man vil anlægge en streng Beregning, maa der til denne Capital af 19,137,000 Rd. regnes det Tab af Renter, som Statskassen har havt derved, at Banerne betales, forinden de ere færdige, hvilket Tab vel kan anslaaes til omtrent $1\frac{1}{2}$ Million. Paa den anden Side har Finantskassen havt en Fordeel af Banerne, idet Posten nu befordres ved Banerne, saa at man altsaa har kunnet opgive